

בש"פ 1120/21 - מדינת ישראל נגד אורן עזרא

בבית המשפט העליון

בש"פ 1120/21

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: אורן עזרא

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד עמרי כהן

בשם המשיב: עו"ד יקי קהן

החלטה

לפני בקשה ראשונה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 4.3.2021 או עד למתן פסק דין בת"פ 74742-06-20 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

1. ביום 4.6.2020 הוגש נגד המשיב ונאשמים נוספים כתב אישום המייחס להם עבירות של סחר בסם מסוכן. על פי עובדות כתב האישום, המשיב יחד עם יתר הנאשמים, מכר בשתי עסקאות סם מסוכן מסוג קוקאין לסוכנים משטרתיים במשקל כולל של כ-800 גרם תמורת סך של כ-200,000 ש"ח. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב ויתר הנאשמים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. ביום 5.7.2020 הודיע בא-כוח המשיב כי הוא מסכים לקיומן של ראיות לכאורה. ביום 3.8.2020 הורה בית המשפט על מעצר עד תום ההליכים. בית המשפט

דחה את אפשרות שחרורו של המשיב לחלופת מעצר נוכח המסוכנות שעולה מנסיבות ביצוע העבירה כמו גם מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו, אשר אמנם המליץ על שחרורו לחלופת מעצר, אך עמד על הסיכון הקיים להישנות התנהלות שולית בתחום הסמים מצדו. בהמשך, לאחר שהוגש תסקיר נוסף, בהחלטה מיום 24.8.2020 נדחתה גם אפשרות העברת המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני. ערר שהגיש המשיב על החלטה זו, נדחה בהחלטה מיום 2.9.2020 (בש"פ 5937/20).

2. מכאן לבקשה שלפני, להארכת מעצרו של המשיב בפעם הראשונה מעבר לתשעה חודשים. בבקשה ציינה המבקשת כי המעשים המיוחסים למשיב מקימים נגדו חזקת מסוכנות סטוטורית, ומכלול נסיבות העניין מלמד על מסוכנות רבה אשר לא ניתן לאינה בכל חלופת מעצר. באשר לקצב התקדמות ההליך העיקרי, התיק קבוע להוכחות במהלך חודש אפריל. הדחיות והעיכובים עד כה נבעו מהיקפה של הפרשה, מבקשות שונות שהוגשו על ידי באי-כוח הנאשמים, ובשל מצב החירום הרפואי הנובע מהתפשטות מגיפת הקורונה.

3. מנגד בא-כוח המשיב טען כי העיכובים שנפלו בתיק נבעו מהתנהלותה של המבקשת בלבד, אשר פיצלה ותיקנה את כתב האישום ואף אחראית לדחיית מועד ההוכחות, כך שהעיכוב בהליך העיקרי נופל בגדרי אחריותה. זאת בעוד שמטעמו ניתנה הסכמה מתחילת ההליך לקיומן של ראיות לכאורה ולא התבקשה על ידו כל בקשה לדחיית מועד דיון. עוד נטען כי יש מקום להורות על שחרור המשיב ממעצר, נוכח היעדר ראיות לכך שקיבל תמורה בעבור הסחר בסמים המיוחס לו, המלצת שירות המבחן ומצבו המשפחתי.

4. דין הבקשה להתקבל. בעת הכרעה בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין חזקת החפות העומדת לנאשם ועמה הזכות לחירות לבין האינטרס של שמירה על שלום הציבור והבטחת קיומו של הליך משפטי תקין. במסגרת איזון זה יש להתחשב, בין היתר, במידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם; בעברו הפלילי; בחומרת העבירות המיוחסות לו; בחשש מפני שיבוש הליכי משפט והאפשרות להימלטות מן הדין; בקצב התקדמות ההליך העיקרי; בחלוף הזמן ממועד מעצרו (ראו למשל לאחרונה: בש"פ 1091/21 מדינת ישראל נ' מוגזמוף, פסקה 8 (23.2.2021)).

5. בעניינו, כתב האישום מייחס למשיב עבירות סחר בסמים בהיקף משמעותי. כפי שנפסק לא פעם, מדובר בעבירות המקימות עילת מעצר סטוטורית ומחייבות ככלל מעצר מאחורי סורג ובריח עד תום ההליכים המשפטיים, כאשר נאשמים בעבירות מסוג זה לא ישוחררו לחלופת מעצר אלא במקרים חריגים ויוצאי דופן (בש"פ 1131/21 מדינת ישראל נ' סלימה, פסקה 6 (28.2.2021); בש"פ 1595/20 מדינת ישראל נ' אבראהים, פסקה 6 (5.3.2020); בש"פ 1203/21 עזאזמה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (25.2.2021)). לא עלה בידי המשיב להראות כי בעניינו מתקיימות נסיבות מיוחדות העשויות להצדיק חריגה מהכלל האמור. בנוסף, אינני סבור כי קיים עיכוב משמעותי בהליך העיקרי המצדיק בעת הזו שחרור המשיב לחלופת מעצר, זאת מבלי לטענות הצדדים לגבי הגורם האחראי לעיכוב בהליך העיקרי. נוכח קביעת מועד הוכחות לחודש אפריל, יש לקוות כי ההליך יתנהל מעתה ואילך בקצב מהיר וביעילות.

הבקשה מתקבלת אפוא ומעצרו של המשיב מוארך ב-90 ימים החל מיום 4.3.2021, או עד למתן פסק דין בת"פ 74742-06-20 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ז באדר התשפ"א (1.3.2021).

עמוד 2

ש ו פ ט
